

§ 3. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące przelewania do funduszu zapomóg i kredytu ulgowego poszczególnych wpływów z tytułu zwrotu pożyczek i zapomóg, dotyczą również odnośnych odsetek, kar za zwłokę i wszelkich należności ubocznych, związanych z udzielonymi pożyczkami lub zapomogami, z wyjątkiem sum wpłaconych przez dłużników tytułem dodatku administracyjnego na rzecz Państwowego Banku Rolnego.

§ 4. W celu jednolitego uregulowania spłaty pożyczek i zapomóg, udzielonych osadnikom z poszczególnych funduszy, zaliczonych w § 1 do kategorii A i B, Minister Reform Rolnych ma prawo:

- a) ustalić na dzień 1 stycznia 1927 r., względnie zależnie od uznania Ministra Reform Rolnych na dzień 1 lipca 1927 r. ogólne zadłużenie dłużnika z tytułu wszystkich pożyczek i pomocy, jakie tenże od Skarbu Państwa otrzymał, z doliczeniem zaległych odsetek od kapitałów — i przerachować te należności na złote w złocie według kursu złotego w złocie na dzień ustalenia zadłużenia;
- b) ustalić stopę procentową od należności oznaczonej w sposób podany w punkcie a) niniejszego paragrafu na 4 od 100 rocznie i wyznaczyć spłatę tej należności w ratach amortyzacyjnych na okres lat 15, poczynając od 5-go roku od daty udzielenia dłużnikowi najwyższej z otrzymanych przez niego pożyczek, na zasadach zawartych w rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1926 r. o zasadach administrowania i dysponowania funduszem zapomóg i kredytu ulgowego (Dz. U. R. P. z r. 1927 № 7, poz. 51).
Jeżeli wysokość półrocznej raty amortyzacyjnej ustalona w sposób powyższy będzie stanowić sumę niższą niż 20 złotych w złocie, okres spłaty należności może być odpowiednio skrócony, tak, aby należność została spłacona w półrocznych ratach, nie niższych niż 20 złotych w złocie;
- c) zobowiązać dłużnika do opłacania, poczynając od daty ustalenia zadłużenia (1 stycznia 1927 r. względnie 1 lipca 1927 r.) aż do rozpoczęcia amortyzowania kapitału, odsetek od ustalonego zadłużenia oraz dodatku administracyjnego na rzecz Państwowego Banku Rolnego;
- d) udzielać poszczególnym dłużnikom w wypadkach zasługujących na uwzględnienie indywidualnych ulg w spłacie należności zarówno samych odsetek, jak też i rat amortyzacyjnych, na zasadach przewidzianych w § 24 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z d. 23 grudnia 1926 r. o zasadach administrowania i dysponowania funduszem zapomóg i kredytu ulgowego.

§ 5. 1) Likwidacja poszczególnych funduszy nie pociąga za sobą zmiany warunków, na których udzielone zostały z tych funduszy pożyczki, o ile dłużnik nie wyraził na nią swej zgody.

2) Jeżeli dłużnik nie zgodzi się na warunki, ustalone na zasadzie § 4 niniejszego rozporządzenia—

pożyczki, których termin płatności już minął, winny być ściągnięte.

§ 6. Czynności związane z likwidacją funduszy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, będą powierzone Państwowemu Bankowi Rolnemu, który pobierać będzie za nie od dłużników dodatek administracyjny w wysokości ustalonej przez Ministra Reform Rolnych.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Reform Rolnych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 31 marca 1927 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*
Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*
Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

331.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 31 marca 1927 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie elektrod z węgla, niewyrabianych w kraju, do wyrobu karbidu, azotniaku i żelazo-krzemu (ferrosilicium) może być zastosowane na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu cło ulgowe, wynoszące 10% cła normalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje będzie do dnia 30 września 1927 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
K. Niezabytowski

332.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 31 marca 1927 r.

o uchyleniu mocy obowiązującej rozporządzenia w sprawie zwrotu ceł przy wywozie karbidu, azotniaku oraz azotanu amonu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyła się moc obowiązująca rozporządzenia z dnia 24 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 101,

poz. 585) w sprawie zwrotu ceł przy wywozie karbidu, azotniaku oraz azotanu amonu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

K. Niezabytowski

333.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 24 marca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych o uprawnieniach do otrzymania kwatery stałej, przejściowej lub nagłej przez formacje i osoby wojskowe oraz osoby cywilne, pracujące w wojsku na stanowisku etatowym.

Na mocy art. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. № 97, poz. 681) zarządza się co następuje:

I. O uprawnieniach do otrzymania kwatery stałej.

§ 1. Uprawnienie do otrzymania kwatery stałej przez formacje wojskowe w danej miejscowości powstaje z dniem wyznaczenia jej na miejsce stałego załogowania tych formacji na mocy rozkazu Ministra Spraw Wojskowych.

Z dniem przybycia formacji do danej miejscowości powstaje również uprawnienie do otrzymania także kwatery stałej dla osób, pełniących w nich faktycznie stałą służbę mianowicie:

- a) dla oficerów zawodowych w stanie czynnym,
- b) dla oficerów rezerwy, pospolitego ruszenia i w stanie spoczynku, pozostających czasowo w służbie czynnej,
- c) dla chorążych,
- d) dla szeregowych,
- e) dla osób cywilnych, pracujących w wojsku na stanowisku etatowym.

§ 2. Uprawnienia formacji do korzystania z kwater stałych w danej miejscowości wygasają z dniem odejścia ich z powodu przeniesienia na stałe do innych miejscowości, względnie z dniem ukończenia ich likwidacji.

Uprawnienia do korzystania ze stałych kwater w danej miejscowości dla osób, wymienionych w § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia wygasają zasadniczo z dniem, w którym ma nastąpić odejście ich z tej miejscowości z powodu przydzielenia ich na stałe do formacji, załogujących w innych miejscowościach, lub też z dniem ustania ich stosunku służbowego w wojsku stałym z jakichkolwiek bądź przyczyn, o ile w ustawach lub dalszych postanowieniach niniejszego rozporządzenia nie przewidziano innych terminów w tym względzie.

Przejściowe pełnienie służby przez formacje oraz osoby, wymienione w § 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia poza miejscem stałego garnizonu nie po-

ciąga za sobą utraty stałych kwater w garnizonie stałym.

§ 3. Uprawnieni do otrzymania osobnych kwater stałych są:

- a) oficerowie,
- b) chorążowie,
- c) żonaci podoficerowie zawodowi i równorzędni, nieseparowani lub dietni tudzież wdowcy dietni,
- d) osoby cywilne, pracujące w wojsku na stanowisku etatowym i pobierające uposażenie od IX grupy płacy wzwyż,
- e) osoby cywilne w stanie małżeńskim, pracujące w wojsku na stanowisku etatowym i pobierające uposażenie od X do XVI grupy płacy z wyjątkiem separowanych i przytem bezdzietnych, tudzież wdowcy (wy) dietni (e).

Pozostali szeregowi oraz pozostałe samotne osoby cywilne, pracujące w wojsku na stanowisku etatowym, są uprawnione do otrzymania tylko kwater wspólnych.

§ 4. W wypadku przydzielenia osoby wojskowej lub cywilnej, korzystającej z osobnej kwatery stałej, do formacji, mającej swą siedzibę w innej miejscowości, prawo do korzystania z osobnej kwatery stałej w dawniejszym garnizonie wygasa—licząc od dnia odejścia z dawnej formacji:

- a) dla osób samotnych w przeciągu 30-tu dni,
- b) dla osób żonaty, nieseparowanych lub dietnych, oraz wdowców dietnych—w przeciągu 3-ch miesięcy.

W wypadku otrzymania osobnej kwatery stałej w nowym garnizonie w terminie wcześniejszym wygasa prawo do korzystania z takiej kwatery w dawnym garnizonie już przed upływem czasokresów wymienionych w pkt. a) i b), w przeciągu dwóch tygodni od dnia otrzymania nowej kwatery.

§ 5. W wypadku przeniesienia osoby wojskowej, korzystającej z osobnej kwatery stałej, w stan nieczynny bez prawa do uposażenia wygasa prawo do korzystania z tej kwatery, licząc od dnia przeniesienia w stan nieczynny:

- a) dla osób samotnych w przeciągu 30-tu dni,
- b) dla osób żonaty, nieseparowanych lub dietnych, oraz wdowców dietnych w przeciągu trzech miesięcy.

Przeniesienie w stan nieczynny bez utraty prawa do uposażenia nie uchyla uprawnień do korzystania z osobnych kwater stałych.

Osoby wojskowe i cywilne, korzystające z osobnych kwater stałych, w wypadku rozwiązania stosunku służbowego na własną prośbę tracą prawo to z dniem rozwiązania stosunku służbowego, bez względu na stan rodzinny.

W wypadku przeniesienia w stan spoczynku lub rozwiązania stosunku służbowego z innych powodów są uprawnione do korzystania z tych kwater, licząc od dnia przeniesienia w stan spoczynku lub rozwiązania stosunku służbowego:

- a) osoby samotne przez 30 dni,
- b) osoby w stanie małżeńskim nieseparowane lub dietne, lub wdowcy (wy) dietni (e) przez 3 miesiące.